

Arrest

nr. 53 334 van 17 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN, loco advocaat T. OP DE BEECK, en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 30 oktober 2010 en heeft zich op 31 oktober 2010 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 14 november 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 januari 2010.

1.3. Op 28 april 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 29 april 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees te zijn afkomstig van Koerdische origine. U zou een ongeschoolde soennitische moslim zijn afkomstig van Talmus in het district Zummar in de provincie Nineva. U zou herder zijn geweest en sinds 2005 de autohandel van uw vader in Zummar hebben overgenomen. In juli 2008 zouden twee onbekenden een wagen van u hebben willen kopen. U zou hebben geweigerd omdat u vermoedde dat die mannen terroristen waren die met de wagen een aanslag wilden plegen. Op 5 juli 2008 zou u op weg naar huis beschoten zijn door vier mannen in een auto. Daarop zou u aangifte hebben gedaan bij de politie. Uw vader zou u hebben aangeraden het land te verlaten omdat uw leven in gevaar was. Op 20 september 2008 zou u Irak hebben verlaten. Op 31 oktober 2008 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart en uw nationaliteitsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt als zou er in uw hoofde sprake zijn van systematische en persoonsgerichte vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er ernstige twijfels rijzen omtrent de door u voorgehouden identiteit. Zo moet worden opgemerkt dat de identiteitsdocumenten die u voorlegt, namelijk uw nationaliteitsbewijs en identiteitskaart, na verificatie door de Federale politie, vervalst blijken te zijn. Het feit dat u vervalste identiteitsdocumenten voorlegt, doet vermoeden dat u bewust heeft getracht de Belgische autoriteiten te misleiden. Dit doet ernstige twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en de oprechtheid van uw asielaanvraag. Verder is het opmerkelijk dat u uw identiteitsdocumenten pas hebt voorgelegd tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en niet bij de Dienst Vreemdelingenzaken, hoewel u hebt verklaard dat u ze bij u had toen u in België aankwam (CGVS, 27/01/10, p. 17). Als verklaring hiervoor zegt u dat men geen documenten heeft gevraagd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, 27/01/10, p. 18). Dit is geen afdoende verklaring. U hebt immers een verklaring ondertekend bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u geen documenten hebt.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u op 19 oktober 2008 werd gecontroleerd door de spoorwegpolitie en dat u daarbij een andere naam opgaf dan Barvan Mohammed Amin, de naam die u opgaf bij uw asielaanvraag op 31 oktober 2008. U hebt op 19 oktober 2008 namelijk verklaard dat u Delman Arjah heette (zie verslag Printrak 31/10/08). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u eenvoudigweg dat u zich niet meer herinnert te zijn gecontroleerd door de politie en een andere naam te hebben opgegeven (CGVS, 27/01/10, p. 19). Het feit dat u twee keer een andere naam hebt opgegeven bij de Belgische autoriteiten, bij de politie en bij de asielinstanties, ondermijnt verder op ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde identiteit en de oprechtheid van uw asielaanvraag.

Verder is het ook zeer opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken hebt opgegeven dat u tot de 'Arabische' stam Gargari behoort (DVZ, vragenlijst 14/11/08, vraag 5). Terwijl u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde niet te weten of de Gargari stam een Koerdische of een Arabische stam is (CGVS, 27/01/10, p. 2). Het is zeer bevreemdend dat u niet zou weten of uw stam een Koerdische of een Arabische stam is. Zeker gezien de spanningen tussen Koerden en Arabieren in de regio waarvan u verklaart afkomstig te zijn. Deze vaststelling ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden identiteit.

Rekening houdend met uw ongeschooldheid, dient er, vervolgens, te worden opgemerkt dat u onvoldoende of foutieve antwoorden geeft op meerdere essentiële kennisvragen waardoor er ernstige twijfels rijzen over uw beweerde afkomst uit Talmus. Zo beweerde u dat Zummar, de stad waar u regelmatig naar toe ging om auto's te verhandelen (CGVS, 27/01/10, p. 6-7), op slechts 2 of 3 kilometer van Talmus is gelegen (CGVS, 27/01/10, p. 8). Dit klopt niet met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Talmus ligt op ongeveer 15 kilometer, in vogelvlucht, van Zummar. Verder beweerde u dat Zummar ongeveer 25 minuten te voet van Talmus is (CGVS, 27/01/10, p. 10). Dat u een afstand van ongeveer 15 kilometer in 25 minuten te voet zou afleggen, is zeer ongeloofwaardig. Van iemand die voor zijn werk van Talmus naar Zummar ging, mag toch worden verwacht dat hij beter kan inschatten hoe ver deze plaatsen uit elkaar liggen.

Ook moet worden vastgesteld dat u, hoewel u wel enkele dorpen in de omgeving van Talmus kan opsommen, verschillende van deze dorpen helemaal verkeerd situeert in de omgeving. Zoverklaarde u dat Kani Shireen tussen Talmus en Zummar ligt (CGVS, 27/01/10, p. 8, p. 9) en

beweerde u dat Kani Shireen hetzelfde is als Ain Hilwa. (CGVS, 27/01/10, p. 11). Als Kani Shireen hetzelfde is als Ain Hilwa, dan klopt het niet dat Kani Shireen tussen Talmus en Zummar zou liggen. Ain Hilwa ligt immers ten opzicht van Talmus, in de andere richting dan Zummar. Bovendien zegt u dat Ain Hilwa ver is van Talmus (CGVS, 27/01/10, p. 11). Dit is bevreemdend aangezien Ain Hilwa vlak onder Talmus ligt. Verder beweert u, foutief, dat Ain Zala, waarvan u wel weet dat er olievelden zijn (CGVS, 27/01/10, p. 12), op de weg van Talmus naar Mosul ligt richting Mosul (CGVS, 27/01/10, p. 10). Ain Zala ligt volgens u niet tussen Talmus en Zummar. Nog volgens uw verklaringen, is Ain Zala niet richting Zummar vanuit Talmus (CGVS, 27/01/10, p. 10). Volgens onze informatie ligt Ain Zala nochtans tussen Talmus en Zummar en niet richting Mosul vanuit Talmus. Dat u Ain Zala verkeerd situeert t.o.v. uw dorp, is zeer bevreemdend aangezien u Ain Zala toch moest passeren als u van Talmus naar Zummar ging. Verder beweerde u, eveneens foutief, dat Abu Wajnam in de richting van Mosul ligt ten opzichte van Talmus (CGVS, 27/01/10, p. 11). Abu Wajnam ligt echter tussen Talmus en Zummar. Van Hukna beweert u dat het richting Zummar ligt van Talmus, dicht bij Zummar (CGVS, 27/01/10, p. 11). Dit klopt allerm minst met onze informatie. Hukna ligt immers in de andere richting dan Zummar ten opzichte van Talmus. Het feit dat u deze dorpen verkeerd situeert, doet ernstige twijfels rijzen of u daadwerkelijk in de regio bent geboren en getogen, zoals u zelf beweert. Ook is het opmerkelijk dat u nalaat te vermelden dat er in Keske een checkpoint is, wanneer u wordt gevraagd waarvoor Keske bekend is in de streek (CGVS, 27/01/10, p. 11) of wanneer u wordt gevraagd naar checkpoints in de omgeving (CGVS, 27/01/10, p. 9). Keske ligt immers niet ver van Talmus op de weg naar Mosul en is in de regio, sinds lang, heel gekend om zijn checkpoint. Bovenstaande vergaande onjuistheden en onwetendheden over de onmiddellijke omgeving van uw dorp, laten weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerde herkomst uit Talmus. Van een autohandelaar die regelmatig naar Zummar ging en die voordien als herder werkte, mag toch worden verwacht dat hij enige basiskennis heeft van zijn onmiddellijke omgeving.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u de naam van de partij van Saddam Hussein, niet kunt benoemen (CGVS, 27/01/10, p. 14). Dat iemand, die beweert geboren en getogen te zijn in Centraal-Irak, de naam van de partij van Saddam Hussein niet kent, is uitermate bevreemdend en laat weinig ruimte geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Centraal Irak. Deze partij had tot 2003 de macht in handen in Centraal-Irak, waaronder uw regio, en controleerde als dusdanig de ganse Centraal-irakeese samenleving. De partij was alomtegenwoordig in de Irakese samenleving en oefende dergelijke grote invloed uit dat kan worden verwacht dat personen die geboren en getogen zijn in Centraal-Irak, de naam van de partij kennen.

Ook over Zummar, de stad waar u sinds 2005 tot juli 2008 als autohandelaar werkte, geeft u onvolledige of foutieve informatie. Zo verklaarde u dat er in Zummar allemaal Koerden wonen (CGVS, 27/01/10, p. 13). Deze bewering komt niet overeen met onze informatie. In Zummar wonen immers zowel Koerden als Arabieren met een lichte meerderheid Arabieren. Dat u beweert dat de bewoners in Zummar allemaal Koerden zijn, ondermijnt verder uw beweerde afkomst uit de regio. Van een Koerd, die heel zijn leven in betwist gebied heeft gewoond en in Zummar zou hebben gewerkt, mag worden verwacht dat hij weet welke bevolkingsgroepen er in Zummar wonen.

Verder kunt u wel twee namen kunt noemen van gewapende groeperingen die actief zijn in uw regio, namelijk Al Qaida en Djama Islmaiya. Maar u beweert, foutief, dat Al Qaida een sjiietische groepering is (CGVS, 27/01/10, p. 14). Al Qaida, is volgens de informatie van het Commissariaat-generaal, echter een uitgesproken soennitische organisatie en dat is ook welbekend in Irak.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw beweerde afkomst uit Talmus. Bovendien legt u, over uw aankomst in België, verklaringen af die niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Zo beweerde u dat u door de smokkelaar werd opgesloten, de dag van uw aankomst in België. Na ongeveer tien dagen zou u zijn vrijgelaten en de dag nadien diende u een asielaanvraag in (op 31 oktober 2008). Vóór uw asielaanvraag zou u in België niet aangehouden of gecontroleerd zijn door de politie (CGVS, 27/01/10, p. 18-19). Bovenstaande verklaringen komen niet overeen met de vaststelling dat u op 19 oktober 2008 werd gecontroleerd door de spoorwegpolitie (zie verslag Printrak 31/10/08). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, zegt u dat u zich dat niet meer herinnert. Dit is echter allerm minst een aanvaardbare verklaring. Er mag van u worden verwacht dat u weet of u al dan niet werd gecontroleerd door de politie nadat u in België was aangekomen en dat u dit ook aangeeft wanneer ernaar gevraagd. Deze vaststelling ondermijnt verder op zeer ernstige wijze de oprechtheid van uw verklaringen.

Bovenstaande vaststellingen laten niet toe geloof te hechten aan uw vermeende afkomst uit Talmus. Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Talmus, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat zich daar zou hebben afgespeeld. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend. De manifeste bedrieglijkheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde herkomst laat in te schatten of er in uw hoofde sprake is van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Ook de status van subsidiaire bescherming kan u dus niet worden toegekend.

De documenten die u voorlegt, namelijk uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen daar het, zoals hierboven uiteengezet, gaat om vervalste stukken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, met name de motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), tracht verzoeker de verschillende motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, met name wat betreft zijn valse identiteitsdocumenten, de twijfels aangaande zijn afkomst en zijn kennis over de regio Talmus.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, poneert verzoeker dat hij duidelijk ressorteert onder de criteria van de Conventie van Genève aangezien hij ernstige en systematische daden van vervolging onderging, gepleegd door gewone burgers, namelijk terroristen, die hem hebben gevisieerd omwille van zijn weigering medewerking te verlenen aan de levering van een auto voor het plegen van een bomaanslag en deze daden van vervolging niet kunnen betoedeld worden door de overheid.

2.3. In een derde middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, geeft verzoeker een uiteenzetting over de gronden van toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en besluit hij dat hij enkel in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker betoogt dat het Commissariaat-generaal nergens expliciet enige motivering geeft over de toetsing van de principes van de subsidiaire bescherming terwijl het een feit is dat verzoeker afkomstig is uit een land of regio die zeker in aanmerking komt als zijnde te catalogeren onder punt c) “*willekeurig geweld in geval van een internationaal of intern gewapend conflict*”, met name Centraal-Irak. Verzoeker wijst er nog op dat door de chaos en de onveiligheid in Irak, er geen intern vluchtalternatief is.

Er worden geen bijkomende documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

2.4. Tegelijk de schending van de formele motivering, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet, én de materiële motiveringsplicht aanvoeren, is niet mogelijk vermits een gebrek aan deugdelijke formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motivering geschonden is. Nu uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker de motieven van de beslissing kent, kan het middel, voor zover het gesteund is op de schending van de formele motiveringsplicht, niet dienstig worden ingeroepen.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat hij zijn identiteit noch zijn afkomst uit Talmus aannemelijk maakt waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan het asielaanvraag dat zich aldaar zou hebben afgespeeld en hij evenmin toelaat in te schatten of er in zijn hoofde sprake is van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.6. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn verzoek en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of*

Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

2.7. De Raad stelt vast dat verzoeker ter staving van zijn identiteit en afkomst uit Talmus, Centraal-Irak, een 'originele' identiteitskaart en nationaliteitsbewijs voorlegde, doch dat beide documenten na verificatie door de Federale Politie vervalsingen bleken te zijn. Waar verzoeker aanvoert dat dit de documenten waren die hem in Irak werden afgeleverd, hij zelf ook geen deskundige is die meteen kan zien of het document al dan niet onregelmatigheden vertoont, hij uiteraard zelf geen schuld heeft aan het feit dat de 'overheden' of wat daarvoor nog moet doorgaan in Irak hem geen regelmatig document hebben afgeleverd, het blijkbaar zeer moeilijk is om in Irak een document in perfect regelmatige staat afgeleverd te krijgen bij gebrek aan middelen en adequate administratieve organisatie, wijst de Raad erop dat de vreemdeling zelf verantwoordelijk is voor de documenten die hij indient en zijn verweer niets wijzigt aan de vaststelling dat de documenten niet authentiek zijn. In de mate verzoeker nog aanvoert dat hij niet eerder met de vaststellingen omtrent zijn identiteitsdocumenten werd geconfronteerd en dat hij hier dan ook zijn uitleg nog niet heeft over kunnen doen, wijst de Raad erop dat geen enkele rechtsregel voorschrijft dat de commissaris-generaal de asielzoeker vooraf moet confronteren met de informatie waarover hij beschikt en op grond waarvan hij zijn beslissing neemt (RvS 14 juni 2006, nr. 160 052). De procedure voor het Commissariaat-generaal is immers geen juridische procedure, maar een administratieve, waar geen verplichting bestaat tot het houden van een tegensprekelijk debat. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet. Bovendien stelt de Raad vast dat de resultaten van het onderzoek van de Federale Politie zijn opgenomen in het administratief dossier (stuk 21) zodat verzoeker hiervan kennis heeft kunnen nemen.

Verzoekers geloofwaardigheid omtrent zijn voorgehouden identiteit wordt bovendien verder ondermijnd door de vaststelling dat hij tijdens een controle van de spoorwegpolitie op 19 oktober 2008 (adm. doss., stuk 18) een andere naam opgaf. Ter verschoning hiervan, alsook van zijn verklaringen over zijn opsluiting door de smokkelaar, herhaalt verzoeker dat hij zich een dergelijke controle niet meer kan herinneren, doch in de bestreden beslissing werd er reeds op gewezen dat van hem mag worden verwacht dat hij weet of hij al dan niet werd gecontroleerd door de politie nadat hij in België was aangekomen en dat hij dit ook aangeeft wanneer ernaar gevraagd wordt. Immers, van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij de waarheid vertelt. Dat hij op dat moment mogelijk bang en in paniek was waardoor hij zijn echte identiteit niet durfde toe te geven en hij dit nadien voor de asielinstanties ook niet durfde toe te geven, is niet afdoende.

Waar verzoeker nog aanvoert dat, indien er twijfels zijn omtrent zijn identiteit, kan verwezen worden naar de bijkomende identiteitsdocumenten die hij recent ontvangen heeft stelt de Raad vast dat noch aan het administratief dossier noch aan het verzoekschrift nieuwe identiteitsdocumenten werden toegevoegd. Hoe dan ook kunnen documenten die worden ingediend ter ondersteuning van een aangehaald relaas en vervolgingsfeiten slechts in aanmerking worden genomen voor zover deze een coherent, plausibel en waarachtig relaas ondersteunen, wat in casu niet het geval is aangezien blijkt dat verzoeker ook middels zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Talmus, zoals blijkt uit hetgeen volgt.

2.8. Uit de lezing van het administratief dossier, in het bijzonder het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal, en de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker inderdaad wel enige kennis over zijn beweerde regio van afkomst had, doch dat zijn kennis van de regio onvoldoende is voor iemand die beweert er zijn gehele leven te hebben gewoond. De commissaris-generaal hield hierbij rekening met verzoekers ongeschooldheid, doch besloot dat het niet aanvaardbaar is dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde tot de Arabische stam 'Garari' te behoren terwijl hij op het Commissariaat-generaal verklaarde niet te weten of de 'Garari' een Koerdische of een Arabische stam is, hij niet kan inschatten hoever de afstand tussen Talmus en Zummar, een afstand die hij regelmatig voor zijn werk aflegde, bedraagt, hij verschillende dorpen in de omgeving van Talmus helemaal verkeerd situeert, hij het zeer gekende checkpoint in Keske niet kent, hij de naam van de partij van Saddam Hussein niet kan benoemen, hij verkeerdelijk beweert dat de inwoners van Zummar allemaal Koerden zijn terwijl in Zummar een lichte meerderheid Arabieren wonen en hij foutief beweert dat Al Qaida een sjiietische groepering is terwijl dit een uitgesproken soennitische organisatie is en dit

welbekend is in Irak. Verzoeker beroept zich opnieuw op zijn ongeschooldheid en zijn werk als herder en later als autohandelaar, doch deze verschoningsgronden kunnen niet overtuigen aangezien de gestelde vragen zeer algemeen zijn en verzoeker zijn directe leefwereld betreffen. Verzoeker bevestigt nog de afstanden verkeerd ingeschat te hebben en het checkpoint van Keske nooit te hebben gezien, hetgeen niet ernstig is aangezien verzoeker de laatste jaren voor zijn werk 5 tot 6 keer per maand (CGVS, gehoor p. 7) van Talmus naar Zummar ging en van hem derhalve kan verwacht worden dat hij weet dat Zummar veel verder ligt dan enkele kilometers van zijn stad, met name ongeveer 15 kilometer in vogelvlucht en niet op slechts 2 à 3 kilometer zoals verzoeker verkeerd verklaarde, en het checkpoint van Keske niet ver van Talmus ligt en in de regio sinds lang heel gekend is. Zijn verweer ten slotte de naam van de partij van Saddam Hussein niet te kennen omdat over deze zaken thuis nooit werd gesproken en de naam van de partij gewoonweg niet werd uitgesproken is evenmin ernstig gelet op de alomtegenwoordige aanwezigheid en invloed van de Baathpartij onder Saddam Hoessein en de rol die deze partij heeft gespeeld ten aanzien van de Koerdische gemeenschap. Waar verzoeker ter terechtzitting stelt dat er problemen waren met de tolk tijdens het gehoor bij het Commissariaat-generaal, stelt de Raad vast dat bij nazicht van het gehoorverslag verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij alle vragen begrepen heeft, de tolk goed begrepen heeft en niets toe te voegen heeft. Derhalve wordt geen geloof gehecht aan de bewering ter terechtzitting over tolkproblemen.

2.9. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers afkomst uit Zummar, kan de Raad ook geen geloof hechten aan de vervolgingsfeiten die zich aldaar zouden hebben afgespeeld. Overigens laat verzoeker na enig begin van bewijs neer te leggen van deze beweerde feiten ofschoon hij bij de politie aangifte deed van het feit dat hij door terroristen beschoten werd nadat hij zijn medewerking met de terroristen had geweigerd. Wanneer zoals in casu het asielrelaas niet geloofwaardig is, is er geen reden om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.10. De Raad merkt vooreerst op dat naar aanleiding van het onderzoek naar de erkenning als vluchteling werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas zodat verzoeker zich niet kan baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Voorts, en zoals wel degelijk in de bestreden beslissing gemotiveerd, kan verzoeker de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend gelet op de vaststelling dat de door hem ingediende documenten vals zijn en hij er evenmin in slaagde aan de hand van zijn verklaringen zijn afkomst uit Talmus, Centraal-Irak, aannemelijk te maken. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoekers afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is.

2.11. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS